

Вікторія Амеліна (нар. 1 січня 1986, Львів) – українська письменниця та громадська діячка, лавреатка премії Конрада.

Дім для Дома

Смішний пудель на ім'я Дом розповідає нам історію родини – старого полковника та кількох поколінь жінок. І пес, і люди почуваються ніяково у невеличкій львівській квартирі, де жив раніше... Яка різниця хто? Каміні не розкажуть. Або розкажуть – якщо маєш собаче чуття. Та хіба є історії, які допоможуть – полковнику зі сходу України чи хоча б його псові – нарешті відчути себе вдома у Львові 90-х?

Народження

Я народився в неділю, у місяці лютому, в українсько-російсько-польсько-єврейській родині головного бухгалтера бердичівської швейної фабрики, що якраз припинила свою роботу. Це, напевно, й визначило мою собачу долю.

Народження — не все. Я не вірю у гороскопи. Того дня, коли вирішувалося моє життя, за вікном сипали білі цятки. Такі, знаєте, дрібні уламки замерзлих річок, які пахнуть чужими краями? Хоча тоді сипали часточки звичайнісінького Дніпра — не Дунаю, не Дону, не Вісли, не Амазонки чи Міссісіпі, не Неви чи Москви-ріки, а саме Дніпра. На вигляд ніколи не відрізниш, але запах живого снігу не сплутаєш. Екран телевізора сніжить так само — у кімнаті старого, якого я дуже люблю, — тільки цятки на екрані нічим не пахнуть. Як і все, що відбувається в телевізорі.

За документами ім'я моє мало початись на букву «D». Полковник, якого я дуже люблю, називатиме мене потім «дурашка», та тоді мені дали інше ім'я: Dominicus. Так, у лютому 1991-го року я став одним із господніх псів, з правильним іменем, на правильну букву. Звісно, мене не хрестили — це нам не потрібно, адже все одно всі ми, так чи так,